

204

6-86-

1. 1

Arm.	Pres.	C.	N.
73.	111	h	13.

Un promés com molts n'hi ha

Y arruela Catalana

en un acte y en vers

Loletra

de Don Gervasi Amat.

Música

de Don Francisco Altimira

1874.

R. 314378

Ms. 227

_____
_____
_____
_____

_____

_____

_____

_____
_____
_____
_____

_____

_____
_____
_____
_____

P.
Personas

Pere

Luimeta

Ramoneta

Ramona

Pau, (promés de la Luimeta)

Feliu, (promés de Ramoneta)

Josep, (querido de Ramona)

Coro de homens, sarauistas

1800

Dear Mother
I received your letter
of the 10th and was
glad to hear from
you and all the family
I am well and hope
these few lines will
find you all the same
I have not much news
to write at present
I am your affectionate
son
John

3

Acte unich.

Lo teatro representa una sala regularment amoblada, ab porta á la dreta, balcó á la esquerra y porta y finestra al fondo que servirán par baixar y mirar al jardí que 3 pert al estrem. Al costat de una cadira y haurá un bastó que sera de Pau, que servira á son temps.

I Oscena 1.

Coro. y Pau que sortira poch antes de acabar

Música
Viva la festa

de Sarrià!

Viva la orquesta

que toca ja

Vivan las noyas

que per lluki

lassos y joyas

portan sens fi

Vivan las nerres

que ab son amor,

dolsas cadenas

posan al cor.

Vivan las noyas

que per lluki

lassos y joyas

portan sens fi.

Uns,

Ballarem una americana?

Altres =, A pa, noy; ja esta dit!

Fots =, A lsa noys; ja esta dit!

(S'aparellan de dos en dos y tot ballant cantan lo seguent.)

Americana

Oy dá! que aquet ball m'agrada

que m'agrada molt a mi

Perque es una dolsa ganga

l'está ab las noyas auri

Oy dá! que aquet ball m'agrada

que m'agrada molt a mi

Que sense camirá gaire

s'avansa molt de cami.

Las senyoretas

que avuy vindran

escotades

que vestiran
abrassadetas

aixis ... aixis ...

i Quina delicia!

i Quin Paradis!

(Als mateixos s'aplaudeixan ab gat-
sara y cridan otro tornant a re-
petir la Americana.

Suy!

Em sembla que ja mi trobo!
Aném sen cap a ballá! ...

Viva las noyas
que per llubi
lassos y joyas

portan sens fi
 Viva la orquesta
 que sona ja!
 Viva la festa
 de Sarrià!

(Vase el coro.)

Escena 2.

Pau sol

Parlat

Aneu a balla' y fer gresca!
 mentres jo a' n' aqui parat,
 no m' distreuenen ni m' alegren
 las musicas ni ls saraus.

Cuidado que és molta gaita
lo que à mi m' està passant!
Sempre in sobran los enredos,
sempre estich amohinat
Antes feya la calandria
demati y vespre cantant
alegre com unas pascuas
corrent de la vinya al camp,
el cor sempre in feya brincos
mil ilusions despertant.
Lo era ditxòs era inmensa
la meua felicitat!
Mes ara en mon cor batàllan
dos sentimens oposats,
l' un me diu „ cumples el dever;
per mes que l' trobis amarch,

6
y l'altre alhagantme in brinda
a' fer sols ma voluntat
y entre los dos me trituran
el cor sense parar may.

Escena 3.

Pau y Pere

Pere = Ola! Deu te guard, Pauet,
i que tal?

Pau = So per ara, bé;
i y tu que tal?

Pere = So també,

Pau = Me n'alegro molt, Pare
Home vens molt aixeric.

Pere = Sa ho saps jo sempre trempat

Pau = So estich mol amohinat!

Pere = Si?

Pau = Casi estich aborrit

Pere = De debó? Sit pot curar
un consell y puch donarlo,
fes no mes que demanarlo

Pau = Guardal, que ja t servirà;
puix de lo que a mi m'amohina
tu n pateixas per igual,
y no cirante tu l mal
no tindrás gran medicina
Ademes que ja se fo
que tu no ets mes que un tronera

Pere = So per mi, so un calavera
pels altres un Salomé
Soch un mal estudiant
que gasto ls diners del pare

donant penas a la mare
 y el mal exemple semblant
 el pare, com que ho pot fer
 y crech que conseguira
 que jo no siguia may re:
 perque m'ha segui carrera
 y jo ho faia tant a disgust
 els habits a la figuera.

I si m'heu per treballa,
 també li responch que no;
 de modo, que no soch bo
 per pendre ni per cobra.

Pau = Mare de Deu! y aixis vius?

Pere = Aixis, y bastant frenetich.

Pau = Ans d'un any te tornas etich
 si ho fas aixis com tu dius

7 mals consells me daràs
si tu els bons no sabs seguirlos
Pere = So per mi no se exercirlos;
mes per darlos i ja veuràs
Tu dicam lo que t' te inquiet
que Jo t' tinc de alivia
mes que haigi d'anà a buscà
las pindulas den Brandet
Alma! no t' hi pensis mes!

Pau = Nada! t' ho vaig a conta
7 a veure t' que n' sortirà

Pere = Au!

Pau = Sa saps que soch promés
ab la Quima de can Po
que s' familia molt honrada
7 bastant acomodada,

8
y la noya...

Pere =

Deu n'hi do!

puig de quapa n'es bastant
circunstancias y dinés...

Vaija no t'correspon mes

Pau = Ca! Si no m'correspon tant
pero.....

Pere =

I t'estima?

Pau =

Ojalá

que m'sapigués aborri,
ja no se' ab quina sorti
per tenir peu per marca

Pere = : I antes la corresponias?

Pau =

Ab un amor el mes fi,
lo mateix que ella á n'á mi

Com que ns veyam tots los dias

Mira tu si l'estimaba
que l'véurela solament
ja m'heya posar content,
esta'clá, jo la obsequiaba
y cuant baixabam al hort
a la sombra del ramatre
parlabam ab lo llenquatre
de las flors, lo nostre amor.
Jo l'significat li deya
dels colors y las fulletas
y assentats en las herbetas
ella m'escoltaba y reya
Si donaba poms de flors
que ella acceptaba joyosa.
y ab conversa deliciosa
y dols col·loqui amorós

las nostres mans enllasàbam
ab tant mutua simpatia
que l temps fugitiu corria
y boyn no ns en adonabam.

Pere = Que s disfruta en aquets casos!

Pau = Mes un dia, estant aixi
diu de prompte „ Ay! ay de mi! „
y in cau desmayada als brassos

Pere = Batua!

Pau = Me vaig espanta;
pero jo, tot d'improvis
l'assenyo sobre un pedris
y alli la baitx retornà.
Y mentres tornaba en si,
dirigint la vista al cel,
y ab veu dolsa com la mel

va di; „ Pauet, pensa ab mi,
t'estimo molt Pauet meu.

Va fe un suspir y un gros ay!
y li va passà l' desmay
tot seguit

Pere = Gracias à Deu,
noy que ja patia jo

Pau = Vaig teni un susto....

Pere = I després?

Pau = Nos va recordà de res.

Pere = Donchs ho feya de debó?

Pau = Ah, si, si.

Pere = Tenia febra?

Pau = Si; prou era natural

Pere = Devegadas fànt igual
per fer menja' gat per llebra,

Y ser molt afortunats
à voltas ens figurem,

Y despres ens adonem
que hem sigut ben enganyats.

Pau = Res d'això; ella es instruhida
mes no es gaire esparvillada,
pobre! y veient se estimada
se enamorat desseguida

Pere = I bé; fins aquí que hi há?
l'hora y quant que os estimeu,
caseu vos, y en pauis ab Deu.

Pau = Es que jo la vull deina.

Pere = Deinarla?

Pau = Si

Pere = Mal pensat.

I qui l'ha de relleva?

Pau: Una que m' farà tornà
mitre tarumba, de contat

Pere: Qui es?

Pau: Sabs; els masovers
de qui l' costat van marxà
y uns senyors ho van llogà
que estan als Escudellers,
y tenen una minyona
o' be cambrera.... o no se
que tot surint per qui bé
y que li diuen Ramona
que t' dich noy que m' te encerat
y es tan bufona y trempada
que a la primera vegada
ja n' vaig quedà enamorat
No e fa oblidar la Luimeta

me fa falta a mon deber:
 y casi pots esta cert
 que hi perderé la xabeta.
 Pevriás que quant ens parlem
 fent ella alardas de guapa
 sembla com que digui,, opa
 endevant... no renyirem.

Pere: I no adelantas?

Pau: Molt poch,
 per que... ay!.. Mare de Deu!
 es mes blanca que la neu,
 mes tocantla, m sembla foch;
 ella m'allarga la ma
 jo li estrenyo resolut
 y m fa fe una extremitut...

Pere: Donchs t'agrada l'encaira,

eh noy?

Pau = Couant me passa aixó,
et dich que si a ma ho tenia,
tot seguit... mi casoria,

Pere = Ay, pobre! tu no estás bõ,

Pau = ¿ ara? (Pere li pren lo pòls.)

Pere = Si; estás enfebrat.

Pau = Que tinch?

Pere = (Ab misteri) Ven costipát fort
que t pot ben causá la mort.

Pau = Fuij d'aquí ab l'encostipat.

¿ que farías tu aquí?
Reyám.

Pere = Per passa l'estona
et diria ab la Ramona
Pero, habentros de beneki...

noy... aixó no se que m fa
 y vaija es mal calculat.

Pau = Donchs estich embolicat,
 ¿ no se com escapá.

Escena 4.

Dits y luego Ramona

Ram = Deu los quart. (Desde dins.)

Pau = (A Pere.) És la Ramona

Pere = (Ja la conech quina pessa!)

Me amago que hos interessa
 estar sols. (Entra per la porta
 del fondo. Surtt Ramona ab
 traje sencill pero deganta y
 molt presumida.)

Pau = Ola! bufona!

Ram: Ola bufo; ho passa be?

Pau: Moltíssim, gracias a Deu,

disfruto a mes no podé
cuant estich prop de voste.

Ram: Jo també estan a prop seu.

Pau: De veras? Boca de mel,
magatsem de confitures

paloma que no te fel.

angelet baixat del cel....

Pere: (Ay, ay! com li fa posturas!)

Ram: De veras: de veras, si.

¿Lui no disfruta, Pauet

qui no sent un frenesi

cuant del que un te sempre aquí

pot estar prop un ratet?

Pau: Ay, Ramona, que es hermosa!

Ram: Ay, Pauet, que n'es de hermós!

Per: (Veig que s'engresca la cosa,
deixemlos solets los dos.)

— Música —

Pau: Desde aquell venturos dia
perleta mia.

Lue veixi ton tall pulit

Vaig quedarme d'amor ciego
no tinch sossego

y ab tu penso dia y nit

Si no m donas esperansa

no se de mi que será;

puig d'amor tinch tal frisansa

que estich cert que m matará

Ram: i Ay Pauet de mas entranyas!

si no m enganyas

Si no m' enganyas
penso jo ferte dit xòs;
Ten porfia y confiansa
que tot s' alcança,
cuant es l' home generós,
Si abandonas las bullisias
estimantme ab cor fidel
entre gustos y delicias
nostre vida serà un cel.

Pau: Ah! Que m' dius! prenda salada!
Benhoja qui t' va crià!

Ram: Lo meu cor tant sols desitja
se estimada y estimá
Los dos apart.

Pau

Ramona

(Per mes que veuça)

(Aquet bon home)

fe l' comediant   beu á galet...
 sols al mirarla   Ja no s'hauria
 no tinch aguant   de di Pauet
 Cuant so prop d'ella   Si puch tenirlo
 sento un trip trap...   ben d'oritit
 que hi fare' al ultim pot se li pesqui
 un cop de cap)   algun vestit)

Pau: Donchs puch creure que m'estimas?

Ram: Si, Pauet; fins á la mort.

Pau: Ay Deu meu; jo m'torno loco!
 Cuanta ditria! quanta sort!

Ram: Lo cor ple d'alegria
 no m'cap dintre del pit
 ditxosa mil vegadas
 sent tu lo meu marit.

Pau: Lo cor ple d'alegria

no m' cap dintre del pit,
dit rós si tu Ramona
m' acceptas per marit
A duo.

Ay! vina als meus brassos
salero d' Espanya, Sur!
Ay! vina als meus brassos
prenda del meu cor
Gosarem felissos
entre mil caricias
las puras delicias
que dona l'amor
Fadrinets y fadrinetas
sino sabeu estimá
en Pauet y la Ramona
vos ne poden ensenya.

8 15
Loo cor ple d'alegria (etc.)

Parlat

Ram: Valor y á Deu aixerit (donantli la ma)

Pau: A Dios! coqueta ensucrada,
que ets més dolça que un confit!

Ram: Ab salut! (ja està ferit!) (Pase)

Pau: Au! hasta una altre vegada.

Escena 5.

Pau y Pere

Pau: Pere... surt, que ja ha marxat.

Pere: Ja era hora!

Pau: És aixerida?

No es veritat?

Pere: Si; es regular.

Pau: I dius que la colerías?

Pere = I a fondo.

Pau = Ja es casual

Pere = No molt; com es divertida

I jo també.....

Pau = Que dius Pare?

Pere = Lo que sents.

Pau = Per Deu, explicat,
cuyta, cuyta.

Pere = A poch a poch.

(Vull veure primer ab la Quima
de quin modo esta el tinglado.)

Si ho reclama el cas, confia
que ho sabras lletra per lletra,
mes sino, molt convindria.....

hi cosas, que l'ignorarlas?
es molt util.....

Pau = Oh, be, mira,
 ella, la cara de santa
 no l'en fa'.....

Pere = Poch significa;
 ni ha que semblan beatas
 que van cada dia á missa,
 y si ls vejesin lo cor
 no hi ha mes que hipocresia.
 Al revés; ni han algunas
 (y per sort la majoria)
 que son mes esparvilladas,
 á afecta de esta' instruïdas;
 saben las lleys del deber;
 lo seu caracter dominan
 y per mes que se las tenti,

dominantse, no relliscan,
puix la llum de la instrucció
de los perills las avisa

Pau: A ja ja; aquestas m'agradan;
com la meua.

Pere: No entra en llista
la teua en aquestas cosas

Pau: Per que no?

Pere: Per que no es digna
d'entrarhi.

Pau: (Resentit) Ja ho sabem tot.
Cuidado que es gran mania
sabent molt de la Ramona
callarsu. Vull que m'ho digas
ara mateix. (Ab to de mando)

Pere: No ho esperis.

Pau = Bà, bà, may acabariam.

Pere = Si, si, parlem d'altre cosa

Pau = Sols no m parlis de la Quima
vina pel cantó que vulguis.

Pere = Donchs per quet cantó t venia

Pau = No ho fassis que m entristeisc
lo veurer que s' amohina,
y en sos ulls no hi ha altra cosa
que llagrimes nit y dia;
y això m dona un mal humor,
y un mal estar....

Pere =

Tranquilisat,

que al ultim lo que a tu t passa,
passa a molts.

Pau =

Es imposible.

El que fa lo que faig jo

de sacrificá una víctima,
ha de teni l'cor de ferro
y m' quita molt la alegria
pensà que m' pot etrà en cara
que li faig mala partida

Pere: Y ahont es?

Pau: L'estich esperant,
que com avuy es el dia
dels saràus, es convidada
ella y la seva familia.

(Mirant pel balco.)

Miratela, ja es aqui

Pere (Idem.) Tens rahó, y be' ab companyia

Pau: Son l'oncle y la Ramoneta

Pere: Son promesos?

Pau: Si; y s'estiman.

18

Pere: Ditrosos ells.

Pau: Si; dispensam
que m'en vaig a rebre'ls. (Pae.)

Escena 6.

Pere sol

(Despues de mirá un rato pel balcó.)

Ara m'esperta interès

aquesta pobre Luimeta

Cap obra bona tinch feta

y si combinar pogués

que aquesta bona minyona

no hagués de tenir un disgust.

y el Pau si casés a gust

dant la bola a la Ramona.

Jo n' quedaria content

puig aixis evitaria
que aquest ricot algun dia
tingui un gran remordiment
Mes, com ho faràs, Peret? ...
fent venir de aquí una estona
al ricot de la Ramona
Pero si aquí m'compromet?
si aquí ab el genit que ell té
clava algun francaso ab un
y me l' deixa per difunt? ...
Pero va! li exsifiré
y hasta li fare' jurá
que ho fassi tot de perriere,
jo m'hi fare' un tip de riure
y veurem que n' surtirá.

Escena 7.

Pere, Pau, Feliu, Luímeta y Ramoneta

Feliu acompanya a la Ramona que és la seva promesa, aquesta es jove y Feliu ja d'alguna edat. Pau surt acompanyant a la Luímeta la qual mostrarà una marcada inclinació a Pau, y aquest indiferencia a el Pere que és amic de Ramoneta li té inclinació y fa celos a Feliu)

Pere = O la tan be de Deu a mi m ve a veure?

Ram = Ay, ay! que no l coneixas, tu Luímeta

Luí = És el Pare.

Ram = Luí ¿habia de creure
trobà tan bo?

Pere = Meil gracias Ramoneta.

Sembla que per la edat que tens
t'esplicas.

Lau = ¿tu Pauet, que tens? que t'entris =
teixas?

Pau = No res, gracias a Deu.

Ram = (A Pere.) Noy, si ti picas
dispensa.

Pere = Noya que poch que im coneixas.

Feliu = Noy, si vols boga, mullat els suprajis
aquet sempre vol viure a costa
ajena.

(Al dir aquestos versos, Feliu fara separar
la Ramoneta de prop del Pere y la mateixa
Ramoneta li dirá al Pere l fort que in-
dica l dialogo de amagat d'en Feliu)

Pere = Quin nasco!

Ramo = Fort!

Pere = Ens veurem quant te n'vaisis.

Vosaltres sembleu animas

en pena

(A Pau y Luïma. En tant Feliu y Ramo-

neta parlan ap)

Diguieu que us estimeu fentse
caricias,

mireu que l'estar tristos atro-
pella.

Luï = Ay Pere! el temps que s'passa
entre delicias,

ni dura com la flor d'una
rosella!

Pere = Si t'fa enfadà aquet Pau donali
llenya.

Lluï = No m' fa enfada, al contrari, que
m'estima. (Ab ironia.)

i Tritat, Pauet, que si?

Pau = (Ara si empenya,
y aqui devant de tots.) Si

Feliu =) Pobre Lluïma!

Ram = (

Lluïm = i Ay Senyó!

Feliu = (A Pau.) Tu que no hi ha gens de
fruita
a n' al teu hort?

Pau = Prou que n'hi ha

Ram = De veras?

Pau = I molta

Feliu = Si? doncs Ramoneta, cuyta:
anem tots dos que tastarem

las peras. (Se n van pel fondo.)

Pere = So també fuixo; no hos hi can-
seu gaire.

Pau = Quedat! (Ab to suplicant.)

Pere = Sa tornare' d'aquí una estona,
y no hos amohineu, preneuho
ab aire.

(Vaig á busca' l'ricot de la Ra-
mona.)

(Sen va per la dreta y Pau la acompanya
y cuant lo Pau torna á la escena, veu á la
Quimeta cap baix y luego se n va per la mate-
ixa porta)

Pere = A Deu!

Pau = (Encairant.) A Dios

Pere = Procura consolarla

Pobre Luimeta! (Pas.)

Pau = (Ay! que esta afligida.)

Me n' vaitre, ja tornar, (ni vull
parlarla.)

Luim = Que es trist, estimant tant,
ser aborrida!

— Música. —

Escena 8.

Luimeta sola

Se n' va ~ no m' mira!...

promés ingrát!...

Quanta desditxa

jo estich passant!

De amor suspira
mon cor plorant,

perque ni m'agrada
mon estimat!...

La rosada

perlas no te

ni las flors donan

perfums al vent

La sense estrelles

es lo meu cel.

perque ni m'agrada

lo meu promès.

Sens olor quedan

los llesamins

las flors s'assecan

en lo jardí.

La aura murmura

tristos sospirs

per que l' que estimo
ja no m' sorriu
Toves del dia
que os figureu
que enganyar noyas
es qui sab que;
vair a donarvos
un bon consell.....

Certas cosetas
no ho feu no ho feu
(Mentres Luimeta canta l' ultim
entra Pau y cuant ella sen adona
se l' veu al costat y te un petit susta.)

L
Escena 9
Luimeta y Pau

Pau = Ja soch aquí. (Pausa.)

Luis = Quins canbis advertirno
en ta conducta, Pau, ja fa' alguns
dias.

Pau = Son illusions.....

Luis = I t creus que no coneixo
que m vols atormenta'?

Pau = Doncs que voldrias?

Luis = Que voldria, respons! no ho
enderinas?

i Tu no comprens que no pot
agradarme
que per mon mal, s'hagin tor-
nat espinas,

las flors ab que solias obse-
quiar-me?

i No tens present, que mes d'una
vegada

tu mateix deyas, que en aquest
ta vida,

la noya ja te l' cel si es estimada,
pro també te l' infern si es abo-
rrida?

i Y no t'en remordeix la concien-
cia,

veient que jo aprop teu un cel
diviso,

tenir la criminal indiferencia
de contemplar tranquil com
aconiso?

L'home que sedueix sen portà
afecta,

d'aquells que si franquejaren es
desditra:

y el que ls compromisos no res
pecta.

la seva propia dignitat trepitja

Pau = Sabs que m' mareaixas?

Luini = Si ja se m' alcansa;
mes jo puch dirte sabs que m'
assesinas?

i Sabs que tu m' robas l'única es
peransa,

semblant en lo meu cor, dol y
espinas?

Mira; tu m' vas coneixa y vas
parlar-me,

y debila baita se jo de escoltarte;

despues me vas dar provas d'
estimarme

y l' meu unich delict es estimarte;

Ara se es ja acabat lo temps pro-
pici

y tots los teus afany's son abo-
rirme....

mes jo que no puch fer tal sa-
crifici.....

ne fare un altre.....

Pau = Quin sera?

Luim: (Dirijintse a la porta.) Morirme!

Pau = No vull que marxis, vina, escolta.

Luim: (Retchasantlo.) Aparta!

Pau = Ves a contarlos... mal vinatge...

Sents?

18 25
Lui: Veig ven cla que tu vols separarte
y t'vull doná aquet gust.

Pau: Doncs bon viatre

Lui: Ay! ay!

Escena 10

Pau sol

Moalakit siga la Ramona
la Luima y totas las donas plegadas
i Que jo sigui insultat per una dona,
y sense poder ferme á bofetadas!
Batua tot lo mon! me desespera,
y á fe de Deu, si jo puch esbravarme,
sabrán, jo hu juro, que cuant tinch
quimera .... (Cambiant de to.)
Mes, si soch jo mateix que haig

de culpar-me,

si, jo mateix, que ab tal calaverada,

y ab aquesta afició per la Ramona,

dono trastorns á gent que es tan honrada

com la Luima y els seus! pobre minyona!

pobre Luimeta! repeteix, pobre!

¿luego in queixo si in renya enfadada!

¿per ventura no te raho de sobra?
¿a in sab bon greu de haberla despreciada,

ella es capas de se una digna

esposa.

y l'altre que es? Del modo que s'
presenta
no te gaires senyals de virtuosa,
y molts d'una coqueta poch
prudenta.

Que aquestas cosas, em vingui a
pensarlas
cuant esta feta ja l'etsegallada!
per que llavors no podent reparar-
las.

Se tingui que passá una enrra-
biada!

Renego de las minyonas
renego del meu amor!
renego del meu sistema!

Feliu = (Dins) Caramba, qu'esta furios!

(Al moment de dir estas paraulas sortirà Feliu per la porta del fondo ab una capsa de joyas y veient que Pau se desespera se riura d'ell: toca a Pau per la espatlla y aquet demostra sorpresa)

l Escena 11.

Pau y Feliu

Feliu = (Disimulem!) Pauet ab aqui parlas.

Pau = Que m' escoltabas? (sorpresa.)

Feliu = No; diu la Luimeta que tant las joyas que s' molt just tomarlas com los anells y alguna altre coseta,

t' torna, y t' suplica que dispensis
 si algun disgust t' ha dat al festejarla
 m' ha dit que t' digui que ab ella
 no pensis

y que l' favor li fassis d' oblidarla.

(Mentres Feliu a dit los ultims versos ha-
 ura fet ademant de entregá a Pau la capsa
 de las joyas y veient que no las pren las deixa
 sobre una taula.)

Pau: Que be m' esta!

Feliu: I ab gust deus acceptarho;
 que ho desitjabas jo ja coneixia

Pau: Es cert; mes al moment que puch
 lograrho,
 es al mateix moment que no ho
 voldria.

Feliu: Anem! no vinguis a fer la pampolina.

despues que li has pegat la punyalada.

Pau: És cert, com eixa llum que ns illumina

que m'penedesch d'haberla aixins deixada

Feliu: Doncs noy, has fet tant tart, que si li juras agenollat, creurà que s'ols astucia,

y no li vaigis pas ara ab posturas perque d'un esbufech t'envia a Rusia.

Pau: No mes faltaba això per ma desgracia
(Pau pren la capsa de sobre la taula y t'

entrega a Feliu el qual se nega a prendre-la
y tornar-la a la Quimeta)

Te: vèsti a di que no vull acceptarli

Feliu: Jo? vèsti, està en bon estament de
gracia.

Ca, ca, no hi vaitx

Pau: Doncs jo aniré a tornar-li
tu quedat. (Vase porta del fondo.)

l
Escena 1^a
Feliu sol

Ves descansat
que jo d'aquí no m'moure
Es molt facil que m'enganyí
ó aquet ricot li sab greu
d'haber deixat la Quimeta

ja mi jugaria un peix

(S'acosta a la finestra y mira el jardí.)

Vaja! li torna las joyas
y ella no las vol, ben fet

Tu m'agradas, perque ho feya,
li está bé en aquet rimpset.

(se separa de la finestra y tot rient diu)

No hi ha remey, tots los homes

sempre patim del mateix,

tots dihem mal de las donas,

ens pesan no las volèm,

y el dia que ellas ns faltan
estem perduts (Rient.)

Q

Osceña 13.

Feliu, Josep ab traje de pinxo ab una bara.

Jos:

Aqui es;

Deu vos quart; á vos os busco

Fel:

A mi? que se os ofereix?

Jose:

Responeu-me ab confiansa.

Vos no hos relacioneu

ab una que s diu Ramona?

Felii:

(Ay pobre de mi!) Per que?

Jose:

Que in diu, que si, ó que no?

Felii:

(Quina cara de Jueu!)

Jose:

Au, prompte, que ho vull sabe'

Felii:

Si; y temps há.

Josep:

Doncs escolteu

— Música —

Jose:

Heu de sabe

si no ho sabeu

que la Ramoneta
cert vos enganya
y l'amor
que vos fingeire
tot es patranya

Feliu = i Que's lo que dieu?

Josep = Lo que sentiu
que per cert no tinch
pels a la llengua
ja veyeu
si parlo clà
que ninou hi haurà
que no m'entenga.
Lo que coneixo
los seus interets
se que hos embroma

per passa temps,
 si voleu treure
 mes bon partit
 doneula á dida
 tot decidid.

Felii = Aixó es una injuria
 aixó no pot se

Josep = Donchs jo os asseguro
 que m consta bé

Felii = Com pot ser semblant infamia
 cuant m atreveixo á jurar
 que é la noya mes virtuosa
 que é coneix en aquest pla.
 Cuant no passa sols un dia
 que ab paraulas mil d'amor
 son carinyo m manifesti

fent la ditra de mon cor?

Jose: Ja, ja! ja! ja! ja!

Crech mestre que no hi veveu
i dormiu molt a la palla.

Feliu: El que tal vos ha informat
no pot se sino un canalla.

Jose: Un canalla! que habeu dit?

Feliu: (Ay Deu meu! quin tabalot
sembla que te molts fumilos!)

Jose: (No hi ha mes femhi un va y tot)

Sabeu donchs desd'ara

que aquesta Ramona

tant terna y bufona

que vos preteneu,

tant sols per mi i perra,

jo sol la camelo

16 31
la estimo y la celo
per qui y tot arreu,
y si m'heu de creure
no busqueu tabola
doneuli la bola
sens moure soroll,
mes dech advertiros
de que tingueu compte
que si no ho feu prompte
vos tallare' t'coll.

Felici Ah! per Deu, jo vos demano
tingueu llastima de mi!

Lore: O deixarla o' be matarvos!
no hi ha mes te de se aixi!

(Ay pobre Flavio!

que patira',

ja tot tremola,
ja, ja, ja, ja!
Es molt gallina
pitxo' que un noy
de aquesta feta
se n va a S. Boy.

Feliu: (Ay Jesus! y quins apuros!
no se l' que m' esta passant
tinch lo cor mes rich que un pesol
y tot jo estich tremolant.
So estich cert que si gosaba
ploraria com un noy,
ben seguí d'oquesta feta
aniré a para a S. Boy.

Feliu: Maria de Deu del Carne!
jo que m' creya se l' promés

mes ditros d'aquesta vida!

Jose = Home ; no hos amohineu,
sino serveix l'una, l'altre

Feliu = Si aixó va aixis, cap serveix

Jose = No ha de servi criatura?

si vos de massa os queixeu

Feliu = Va, va! company pocas bromas

Jose = Be jo tornare' despues ;
vos preneu las vostres midas,
que mes tardet ja ns veurem
A Deu siau. (Boy ni fet feina.)

I
Escena 14
Feliu sol

Pi mar que tornis may mes.
Mireus que lo que á mi m'passa

Sembla impossible; mireus
que ni ha per lloga' cadiras;
si airo' resulta se cert,
ni ha per fer shi a' revessos
y ferli caure las dents
Noe'n vaig a' escandalitzar la
desseguida, ora mateix.

(Se'n va corrent cap a' la porta del jardi
cuant surt Pere per la dreta y al crida)

l
l'escena 15

Feliu y Pere

Feliu = Lei vaig a' da una tonyina

Pere = Ep! Feliu!...

Feliu = Oy que bens be'!

Pere = Que tens, que casi be' ploras?

Feliu = Que tinch, dius?

Pere = Si.

Feliu = Tinch molt mes
del que voldria; tinch rabia,
mal de caixa, mal de dens,
mal de cor, mal de S. Victor;
mal de mara, mal de peus,
mal de cap, mal de deliri,
febra y tots los mals

Pere = Que mes?

Feliu = Encara vols que s'conjurin
mes pestas á sobre meu?

Pere = Be; que hi ha?

Feliu = Que hi ha d'habe!

Sabs que hi ha? que m'asseguraran
que la que jo soch promés

te relacions ab un altre:
que de segü m'es infiel,
y m donan totas las provas.

Pere: (Vatua l'napiro veit!
el Pep á pres l'un per l'altre!)

Feliu: Jo rabio, y viva Deu!
que me n vaitx á alborotarla,
y á pegarli y tot.

Pere: Detent;

Veig que aixó s' cosa molt seria
y reclama enteriment.

Vols fer lo que vaig á dirte?
y m sembla que arirás bé.

Feliu: Digas y fare' l que vulquis
perque jo ja no m'hi veitx
y faria disbarats

com una casa.

Pere = Jo ho crech;
Mirat; à la Ramoneta,
no li manifestis res
del que ha passat; ni paraula.
Del contrari tot ho perts.

Feliu = No se si podré aguantarme.

Pere = Doncs noy, si no m'ho promets
no t'responech d'aquet negoci

Feliu = Donchs t'ho prometo

Pere = Està bé.

Ara ves al jardí ab ellas,
y digas à n' el Pauet
que peuidi, que aquí l'demanan
y no li digas qui es
y tu d'aquí un rato torna.

Ves (Ab to imperatiu.)

Feliu: Que m'pelin si ho entenck!
(Pase)

Oscena 16

Pere luego Josep ab la vara

Pere: Pep! (Cridant pel balco.)

Jose: (Dins.) Que vols?

Pere: Vina depressa

Jose: Que hi ha?

Pere: Noy; m'has compromés

Que has embestit al Feliu
en lloch d'endpendre l' Pauet

Jose: Com que jo no l' coneixia....

Pere: Bueno, bueno no hi fa res,

Jose: Veyas com pot arreglarse;

Jo ho sento mes ja esta fet.

Pere = Antes torno à repetirte
que no vull sanch.

Jose = Ho he promés

y may falto à la paraula

Pere = Sent aixis, continuem.

Mira, el Pauet ara puja

Jose = Doncs l'apretaré de ferm,
y si tu per qui t'amagas
veuràs com me llukiré

(Pere s'amaga y surt Pau pel fondo.)

l
Escena 17

Pau y Josep.

Pau = L'ui in demana?

Jose =

Non servido.

Pau = L'heu s'hos ofereix?

Jose = Renyi

Pau = Voléu explicarvos?

Jose = Si.

Pau = Me preneu per altre?

Jose = No

Pau = Es per fardillas?

Jose = Cabal.

Pau = Con que, sou gelós?

Jose = Pot se'

Pau = So in rich dels celos.

Jose = Molt bé

Pau = I dels gelosos

Jose = Molt mal

Pau = Sabeu jo com me dich?

Josep = Pau.

Pau = Y vos voleu guerra?

Josep = A mort.

Pau = I sou fort o debil?

Josep = Fort.

~ prou preguntas.

Pau = Doncas depressa, depressa

Josep = Coneixeu una mirona
d'aqui prop, que s' diu Ramona?

Pau = Y que?

Josep = Es la meua promesa

Pau = Promesa vostra?

Josep = Cabal

Y vos me la festeiieu,
y si no hi renunciieu
es facil que nos vagi mal

Pau = D'aixó n parlarem.

Josep = Jo he vingut
per arreglarho á la pia;
mes per si no es convenia
vairt un xiquet previngut.

(Ensenyant la vara. Pau s'asusta per un
moment y recula un pas pero recobra
luego la serenitat)

Pau = Pues si m'voleu creure á mi
digueu lo que haqueu de di;
per matarns ja ns bagarà.

Josep = Soch de igual opinio.

Pau = Pero si ho es saferen
ab la vara que porteu
vos trenco el coll en rodó

Pero = (Mal.)

Josep = (Cremat) Mateu molt facilment.

(Sino que al Pere hi promés
no fe' sang, ja fora estés.)

Pau = Sa veitra que aneu malament

Josep = Com, malament?

Pau = Home, l'grà;
deixeu de enredos cu' teu

Josep = Doncas per que ho sabigueu
la Ramona' vos deixarà.

Pere = (Fort!)

Josep = I mal no ho volgueu creure;
per millor amohinarvos
molta sed farà agafarvos
y no vos darà gens de veure

Pau = Le' heu errada.

Josep = Vos també.

Si veure vos hagues de da

jo li hauria de manà
y jo ... no li manarè
Un papé representeu
ab ella.....

Pau = De que?

Josep = De neçi;

y mereixeu lo despreci
per que no os ho coneixeu.

(En aquest moment surt Feliu pel fondo y
queda un moment parat com si dubtes de
lo que veu y esclama Ay! luego fa un crit
a los del jardí y corre a auxilia a Pau
pero de lluny. El Pau estava varalantse ab lo
Josep; surtant tots los del jardí y el coro;
la Quimeta se agafara ab en Pau la Ra-
mona ab Josep y Ramoneta ab en Feliu

38
y luego suvirá Pere.)

l
Escena 18

Feliu, Pau, Josep, Pere i Quimeta
Ramoneta, Ramona, Coro.

Pau = Cristo in valga!

Pere = (Malament!)

Feliu = Correu que's mata la gent
com a moscas!! (Cridan a la porta del jardí)

Josep = (A Pau.) Pues milló!

Feliu = (Agafa una cadira en ademan de
defensa a Pau pero de lluny.)

Aquest home es un butxi,
mata per tot allà hont toca

Pau = Defenseus (Embestia.)

Feliu = (Tremolant) Aquí Pauet!

Pau = Lleva aquí os mato, viva Deu!

(Switen tots homes y donas)

Llu = ; Ay Pau! (Detenintlo y prenentli l basto.)

Ram = Ay Pep! (Id.)

Ram^a = Feliu meu!

Pere = Alto l foc, y tothom quiet

Callent tots que parlo jo

No hos moqueu d'aixis qu'aixó

va sortint mes be que l mon.

(se coloca entre las tres parejas y diu.)

Quant en un cas apurat

personas corren perill,

la que es mara busca l fill;

la noya l seu estimat

Es nostre instint natural

que no podem dominá,

y es mida per mesura
l'amor fals y amor lleal.

(Per Ramona) (Per Quimeta)

Que t' sembla ? (A Pau.)

Pau = (Abrazant á Pere.) La lliçó es bona;
Pere, jo t' ho agraeixo,
que en aquest instant coneixo
la Quimeta y la Ramona;
y m' coneixo á mi mateix,
que per mi es la millor sort
bonech que anaba molt tort.

Llu = (Gracias á Deu que ho coneix!)

Pau = (A Josep.) vos company. dispenséu

Josep = De res, ja esteu dispensat.

Tellu = So ho esbotso! Escolta Pere;
no m' hi pogut aguantar.

Y m' jura la Ramoneta
que aixó es tota una mentida,
que ella no ha fet en sa vida
una cosa tant mal feta.

¿ Ahont es aquell minyo'?

¿ y vos company, escolteu;
lo que heu dit, me ho provareu?

Pere = Feliu, nitón!

Feliu = No senyó.

J com m' ha fet torna blau
embestintme tant furios....

Josep = Home no ho feya per vos,
es que os prenía pel Pau

Feliu = De debo?

Josep = Vos ho asseguro

Feliu = (No sabent lo que li passa y fent gestos

estremats)

Com que, es cert lo que diheu
que ella... y vos... no m'entenéu?

Josep: Estéu tranquil; vos ho juro,

Feliu: Ay! quin pes m'heu tret de sobra!

jo que tant desesperat
buscaba un canó ratllat
per desapararli... la pobre!

Mes ara la baba m'heu
al mirarla tan perfeta!

Ramoneta! Ramoneta!

Ram^a = Feliu! Feliu!

Josep: Bien, saláu!

Pere = I tu estás content, Pepet?

Jose: Molt, Pere; m'has agradat

Pere: I tu, Pau?

Pau: Molt animat.

I tu (A Luimeta)

Lui: So estantre l Pauet,
tambe n'estich igualment
puig per ser afortunada,
me basta que en ta mirada
llegeixi que estás content

Pues m'aleora t'aleoria
si tu estás trist m'entristeixo
i si pateixas, pateixo

Pau: Luima! tu ets l'àngel que inguia!

Lui: Pauet!

Pau: Luimeta aixerida
mira ja que ns estimém
demà mateix ens casem.

Lui: No ho vull!

Pau = Donchs quant?

Lui = Desseguida

Pere = Bravo! promesos ditxosos!
ja que esteu aparellats
vull que canteu tots plegats
cuatre versos ben airosos

Un = Aquella dansa tan curra.

Pere = Si, si, que tots la sabem.

Pau = Donchs vinga l'Americana!

Tots = Apa noys! Cantem! Cantem!

Tornan a cantá y ballá l'Americana
de la primera escena y cau'l teló

Fi

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Fi.

SONNETS

/ 1006746596